Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 19ης Μαρτίου 2012*

«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Απόρριψη καταγγελίας — Έννομο συμφέρον — Κοινοτικό συμφέρον — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»

Στην υπόθεση T-273/09,

Associazione «Giùlemanidallajuve», με έδρα την Cerignola (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους L. Misson, G. Ernes και A. Pel, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους A. Bouquet και V. Di Bucci, επικουρούμενους από τον J. Derenne, δικηγόρο,

καθής,

υποστηριζόμενης από

τη **Fédération internationale de football association (FIFA),** με έδρα τη Ζυρίχη (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους A. Barav και D. Reymond, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2009) 3916 της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 2009, η οποία εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής και με την οποία απορρίφθηκε, ελλείψει εννόμου συμφέροντος και κοινοτικού συμφέροντος, η καταγγελία της προσφεύγουσας σχετικά με παραβάσεις των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, στις οποίες εφέρετο να έχει υποπέσει η Federazione italiana giuoco calcio, η Comitato olimpico nazionale italiano, η Union of European Football Associations και η Fédération Internationale de football association, στο πλαίσιο των κυρώσεων που επιβλήθηκαν στην Juventus Football Club SpA του Τορίνο (Ιταλία) (υπόθεση COMP/39464 — Supporters Juventus Turin/FIGC-CONI-UEFA-FIFA),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe και M. van der Woude (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η Associazione «Giùlemanidallajuve» (στο εξής: προσφεύγουσα) είναι μη κερδοσκοπική ένωση, μέλη της οποίας είναι μειοψηφούντες μέτοχοι και οπαδοί της Juventus Football Club SpA του Τορίνο (Ιταλία) (στο εξής: Juventus).

2 Η προσφεύγουσα συστάθηκε με σκοπό την προστασία των συμφερόντων των μελών της και την αμφισβήτηση των κυρώσεων που επιβλήθηκαν στη Juventus το 2006 λόγω παράνομων ενεργειών που συνίσταντο στον επηρεασμό των διορισμών διαιτητών.

3 Οι κυρώσεις αυτές επιβλήθηκαν στη Juventus από τη δευτεροβάθμια ομοσπονδιακή επιτροπή της Federazione italiana giuoco calcio (Ιταλική ποδοσφαιρική ομοσπονδία, στο εξής: FIGC) με απόφαση της 14ης Ιουλίου 2006. Εν συνεχεία, η απόφαση αυτή κατ' ουσίαν επικυρώθηκε με απόφαση του ομοσπονδιακού δικαστηρίου της FIGC της 25ης Ιουλίου 2006 και από το τμήμα συμβιβασμών και διαιτησίας της Comitato olimpico nazionale italiano (Ιταλική Ολυμπιακή Επιτροπή, στο εξής: CONI) με απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 2006. Στο πλαίσιο των κυρώσεων αυτών, επιβλήθηκε στη Juventus πρόστιμο, της αφαιρέθηκε ο τίτλος της πρωταθλήτριας Ιταλίας για την περίοδο 2004/2005, δεν της απονεμήθηκε ο τίτλος της πρωταθλήτριας Ιταλίας για την περίοδο 2005/2006 και η ομάδα υποβιβάστηκε στην τελευταία θέση της βαθμολογίας της πρώτης κατηγορίας του ιταλικού πρωταθλήματος της συγκεκριμένης περιόδου. Μετά την απόφαση αυτή, η Juventus αγωνίστηκε στη δεύτερη κατηγορία για την περίοδο 2006/2007 με αφαίρεση εννέα βαθμών, και δεν μετέσχε στο ευρωπαϊκό Champions League κατά την περίοδο αυτή, παρά το γεγονός ότι είχε προκριθεί στη διοργάνωση.

4 Αφού προσέφυγε στο πρωτοβάθμιο διοικητικό δικαστήριο του Latium (στο εξής: TAR), η προσφεύγουσα υπέβαλε την 1η Ιουνίου 2007 στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καταγγελία, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1). Κατήγγειλε, συγκεκριμένα, παραβάσεις των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, στις οποίες είχαν υποπέσει οι FIGC, CONI, Union of European Football Associations (στο εξής: UEFA) και η Fédération internationale de football association (στο εξής: FIFA), είτε χωριστά είτε από κοινού, στο πλαίσιο των κυρώσεων που επιβλήθηκαν στη Juventus. Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, παράνομη συγκρότηση των οργάνων της FIGC και της CONI, τα οποία αποφάνθηκαν επί των πειθαρχικών ζητημάτων (ομοσπονδιακή δευτεροβάθμια επιτροπή της FIGC, ομοσπονδιακό δικαστήριο της FIGC και τμήμα συμβιβασμών και διαιτησίας της CONI), και έλλειψη νομιμότητας των διαδικασιών που διεξήχθησαν ενώπιον των οργάνων αυτών. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, τα πειθαρχικά μέτρα ήταν αδικαιολογήτως επαχθή και προκαλούσαν δυσμενείς διακρίσεις, με συνέπεια να υποστεί βλάβη τόσο η Juventus όσο και οι πολυάριθμοι υποστηρικτές, μέτοχοι και οπαδοί της ομάδας.

5 Στις 10 Ιουλίου 2007 η Επιτροπή ζήτησε από τις FIGC, CONI, FIFA και UEFA να υποβάλουν παρατηρήσεις επί της καταγγελίας. Στις 19 Φεβρουαρίου 2008 η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να αποφανθεί επί της καταγγελίας. Η Επιτροπή απάντησε εγγράφως στις 14 Μαρτίου 2008, διευκρινίζοντας ότι οι υπηρεσίες της εξετάζουν την καταγγελία. Στις 26 Ιουνίου 2008 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά παραλείψεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 232 ΕΚ. Η υπόθεση έλαβε τον αριθμό πρωτοκόλλου T-254/08. Την ίδια ημερομηνία η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία. Στις 10 Ιουλίου 2008 η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα περαιτέρω πληροφοριακά στοιχεία. Η προσφεύγουσα απάντησε εγγράφως στα αιτήματα αυτά της Επιτροπής την 1η Αυγούστου 2008.

6 Στις 29 Αυγούστου 2008 η Επιτροπή ενημέρωσε εγγράφως την προσφεύγουσα, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ L 123, σ. 18), ότι, μετά από εξέταση των προβληθέντων πραγματικών και νομικών στοιχείων, εκτιμά ότι η προσφεύγουσα δεν έχει έννομο συμφέρον να υποβάλει καταγγελία, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν υπάρχει επαρκές κοινοτικό συμφέρον ώστε να διεξαχθεί έρευνα όσον αφορά τις προβαλλόμενες παραβάσεις. Με έγγραφα της 25ης Σεπτεμβρίου και της 30ής Οκτωβρίου 2008 η προσφεύγουσα απάντησε στην Επιτροπή ότι εμμένει στην αρχική θέση της.

7 Στις 12 Μαΐου 2009 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2009) 3916, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 773/2004, με την οποία απέρριψε την καταγγελία (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Η Επιτροπή επικαλέστηκε έλλειψη εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας και, επικουρικώς, έλλειψη επαρκούς κοινοτικού συμφέροντος να συνεχιστεί η έρευνα.

8 Όσον αφορά την έλλειψη εννόμου συμφέροντος, η Επιτροπή επισήμανε, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα δεν εκπροσωπεί τα συμφέροντα της Juventus και ότι δεν ενεργεί εξ ονόματός της. Η Επιτροπή εκτίμησε, περαιτέρω, ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε βλάβη των οικονομικών συμφερόντων των μελών της, είτε πρόκειται για οπαδούς είτε για μειοψηφούντες μετόχους της Juventus.

9 Όσον αφορά την επικουρικώς προβαλλόμενη έλλειψη επαρκούς κοινοτικού συμφέροντος για τη συνέχιση της έρευνας, η Επιτροπή εκτίμησε ότι, ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι οι παραβάσεις μπορούσαν να επηρεάσουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο, οι καταγγελθείσες ενέργειες δεν επηρέασαν σημαντικά τη λειτουργία της κοινής αγοράς. Σε κάθε περίπτωση, η συνέχιση της εξετάσεως της καταγγελίας θα υποχρέωνε την Επιτροπή να διεξαγάγει έρευνα σε έκταση δυσανάλογη προς τη μικρή πιθανότητα αποδείξεως παραβάσεως.

10 Μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, το έκτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου έκρινε ότι παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της ασκηθείσας από την προσφεύγουσα προσφυγής κατά παραλείψεως (διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2009, T-254/08, Associazione «Giùlemanidallajuve» κατά Επιτροπής, δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 10 Ιουλίου 2009 η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 23 Νοεμβρίου 2009 η FIFA (στο εξής: παρεμβαίνουσα) ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Το αίτημα αυτό έγινε δεκτό με διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος της 18ης Μαρτίου 2010.

13 Κατόπιν τροποποιήσεως της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τέταρτο τμήμα, στο οποίο κατά συνέπεια ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να διατάξει την Επιτροπή να διεξαγάγει έρευνα προς διαπίστωση των παραβάσεων των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, στις οποίες έχουν υποπέσει οι FIGC, CONI, UEFA και FIFA, προκειμένου:

— να ακυρώσει τις κανονιστικές ρυθμίσεις με τις οποίες παραβιάστηκαν τα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ και τις κυρώσεις που επέβαλαν οι FIGC, CONI και UEFA στη Juventus,

— να υποχρεώσει τις FIGC, CONI, UEFA και FIFA να αποκαταστήσουν πλήρως τη ζημία που πράγματι υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της παραβάσεως των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ από τις προαναφερθείσες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων,

— να επιβάλει τις δέουσες κυρώσεις.

15 Με το υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα ζήτησε επίσης να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

16 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

17 Κατά το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν το Γενικό Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί προσφυγής ή όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως στερούμενη νομικής βάσεως, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

18 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί από τα έγγραφα της δικογραφίας και αποφασίζει, δυνάμει του άρθρου αυτού, να αποφανθεί επί της προσφυγής, χωρίς προφορική διαδικασία.

1. *Επί του αιτήματος της προσφεύγουσας περί επιβολής υποχρεώσεως στην Επιτροπή*

19 Με το δεύτερο αίτημά της η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει την Επιτροπή να διεξαγάγει έρευνα σχετικά με την καταγγελθείσα παράβαση, ώστε να ακυρωθούν οι επίμαχες κανονιστικές ρυθμίσεις και να αρθούν οι σχετικές κυρώσεις, να διατάξει τις FIGC, CONI, UEFA και FIFA να αποζημιώσουν την προσφεύγουσα και να επιβάλει τις δέουσες κυρώσεις.

20 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, δεν έχει αρμοδιότητα να απευθύνει διαταγές στα κοινοτικά όργανα στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας που ασκεί. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 233 ΕΚ, εναπόκειται στο οικείο κοινοτικό όργανο να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεως εκδοθείσας επί προσφυγής ακυρώσεως (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Νοεμβρίου 1997, T-224/95, Tremblay κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-2215, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

21 Κατά συνέπεια, το αίτημα της προσφεύγουσας, να απευθύνει το Γενικό Δικαστήριο διαταγή στην Επιτροπή, είναι απορριπτέο ως προδήλως απαράδεκτο.

2. *Επί του αιτήματος ακυρώσεως*

22 Σημειωτέον ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή, η προσφυγή δεν είναι διαρθρωμένη με βάση τους λόγους ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως. Το πρώτο, σχετικό με τα «πραγματικά περιστατικά», μέρος της προσφυγής (σημεία 1 έως 27 του δικογράφου της προσφυγής) ακολουθείται από ορισμένα επιχειρήματα σχετικά με τον τρόπο μεταχειρίσεως της καταγγελίας από την Επιτροπή (σημεία 28 έως 42 του δικογράφου της προσφυγής), το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας (σημεία 43 έως 63 του δικογράφου της προσφυγής), το παραδεκτό της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (σημεία 64 έως 72 του δικογράφου της προσφυγής) και τον περιορισμένο

χρονικά χαρακτήρα των κυρώσεων που επιβλήθηκαν στη Juventus (σημεία 73 έως 76 του δικογράφου της προσφυγής). Το δικόγραφο περιλαμβάνει, περαιτέρω, ένα «επί της ουσίας» μέρος, το οποίο είναι ιδιαίτερα τεκμηριωμένο και αφορά την παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ από τις προαναφερθείσες αθλητικές αρχές, και με το οποίο επαναλαμβάνονται τα επιχειρήματα που είχε προβάλει η προσφεύγουσα με την καταγγελία της κατά των επίμαχων μέτρων, καθώς και ορισμένες διευκρινίσεις της προσφεύγουσας, σε απάντηση του εγγράφου της Επιτροπής της 29ης Αυγούστου 2008 (σημεία 77 έως 368 του δικογράφου της προσφυγής).

23 Στα σημεία 371 έως 373 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα συνοψίζει τις αιτιάσεις της ως εξής:

— η Επιτροπή δεν έλαβε αρκούντως υπόψη της τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στην καταγγελία και, ως εκ τούτου, παρέβη το καθήκον της να εφαρμόζει και να κατευθύνει την πολιτική του ανταγωνισμού και παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει·

— είναι, πάντως, πρόδηλο ότι τα μέτρα ως προς τα οποία υποβλήθηκε η καταγγελία αντιβαίνουν στα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ.

24 Επομένως, η προσφεύγουσα ουσιαστικά επαναλαμβάνει με την προσφυγή το περιεχόμενο της καταγγελίας κατά γράμμα, οπότε, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, είναι δυσχερές να εντοπιστούν οι λόγοι ακυρώσεως κατά του συλλογισμού που ανέπτυξε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση.

25 Η Επιτροπή θεωρεί, με το υπόμνημα αντικρούσεως, ότι προβάλλονται πέντε λόγοι ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, προβάλλεται, πρώτον, παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει η Επιτροπή, δεύτερον, εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του εννόμου συμφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, τρίτον, παράβαση, από την Επιτροπή, του καθήκοντός της να εκτελεί και να κατευθύνει την πολιτική του ανταγωνισμού, τέταρτον, εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του κοινοτικού συμφέροντος για την εξέταση μιας καταγγελίας και, πέμπτον, παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ.

26 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε την ερμηνεία αυτή του δικογράφου της προσφυγής και διάρθρωσε τις αιτιάσεις της βάσει των λόγων ακυρώσεως που εντόπισε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως.

27 Εξάλλου, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή εντόπισε νέο λόγο, τον οποίο η προσφεύγουσα προέβαλε με το υπόμνημα απαντήσεως και ο οποίος αφορά μη τήρηση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

28 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορεί ο αντίδικος να προετοιμάσει την άμυνά του και το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως, χωρίς πρόσθετα στοιχεία. Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης είναι απαραίτητο, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται να προκύπτουν συνοπτικώς, έστω αλλά κατά τρόπο συνακόλουθο και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφο (διατάξεις του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1993, T-85/92, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-523, σκέψη 20, της 21ης Μαΐου 1999, T-154/98, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1703, σκέψη 49, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1999, T-277/97, Ismeri Europa κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1999, σ. II-1825, σκέψη 29). Ανάλογα ισχύουν όσον αφορά τις αιτιάσεις που προβάλλονται προς στήριξη λόγου ακυρώσεως (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2005, T-209/01, Honeywell κατά Επιτροπής, Συλλογή, σ. II-5527, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

29 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι το δικόγραφο της προσφυγής, παρά τα πρόδηλα ελαττώματά του, εμπεριέχει επαρκή στοιχεία, ώστε η μεν Επιτροπή να τοποθετηθεί επί της ουσίας το δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.

30 Η προσφυγή είναι, ως εκ τούτου, παραδεκτή καθόσον με αυτήν ζητείται η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να εξεταστούν βάσει των λόγων τους οποίους εντόπισε η Επιτροπή και οι οποίοι είναι, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, ουσιαστικά αντίστοιχοι προς το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής.

31 Το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει, καταρχάς, τον τέταρτο λόγο, ο οποίος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του κοινοτικού συμφέροντος. Συγκεκριμένα, τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του λόγου αυτού είναι τα πλέον εκτεταμένα. Επιπλέον, ο τέταρτος λόγος αφορά το ένα από τα δύο στοιχεία στα οποία η Επιτροπή στήριξε την απόρριψη της καταγγελίας (το άλλο ήταν η έλλειψη εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας (βλ. σκέψεις 7 έως 9 ανωτέρω).

32 Επισημαίνεται ότι καθένα από τα δύο αυτά στοιχεία αρκεί, αυτό και μόνο, για την απόρριψη της καταγγελίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, αν ο τέταρτος λόγος, περί εσφαλμένης ερμηνείας της έννοιας του κοινοτικού συμφέροντος, απορριφθεί, η ανάλυση του δεύτερου λόγου, περί εσφαλμένης ερμηνείας της έννοιας του εννόμου συμφέροντος από την Επιτροπή, παρίσταται αλυσιτελής (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2006, T-155/04, SELEX Sistemi Integrati κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-4797, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Επί του τέταρτου λόγου, σχετικά με εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του κοινοτικού συμφέροντος

33 Κατά πάγια νομολογία, οσάκις η Επιτροπή αποφασίζει να ορίσει βαθμούς προτεραιότητας κατά την εξέταση των καταγγελιών περί παραβάσεως των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, των οποίων επιλαμβάνεται, μπορεί να αποφασίσει τη σειρά με την οποία θα εξετασθούν οι καταγγελίες αυτές, χρησιμοποιώντας ως κριτήριο προτεραιότητας το κοινοτικό συμφέρον που παρουσιάζει μια υπόθεση (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1992, T-24/90, Automec κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2223, σκέψεις 83 έως 85).

34 Κατά την εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος για την εξέταση μιας υποθέσεως, η Επιτροπή οφείλει, μεταξύ άλλων, να σταθμίσει τη σημασία της καταγγελλόμενης παραβάσεως για τη λειτουργία της κοινής αγοράς, την πιθανότητα να αποδειχθεί η τέλεσή της και την έκταση των μέτρων έρευνας που απαιτούνται για να εκπληρώσει, υπό τις βέλτιστες προϋποθέσεις, την αποστολή της να μεριμνά για την τήρηση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ (απόφαση Automec κατά Επιτροπής, σκέψη 33 ανωτέρω, σκέψη 86).

35 Κατά συνέπεια, εφόσον διαπιστώνεται ότι το ενδοκοινοτικό εμπόριο επηρεάζεται, καταγγελία περί παραβάσεως των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ εξετάζεται από την Επιτροπή μόνον εάν υφίστανται επαρκές κοινοτικό συμφέρον. Τούτο μπορεί να συμβαίνει, μεταξύ άλλων, οσάκις η καταγγελλόμενη παράβαση είναι ικανή να προκαλέσει σημαντικές δυσλειτουργίες στην κοινή αγορά (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2009, C-425/07 P, ΑΕΠΙ κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-3205, σκέψη 54).

36 Ο δικαστής της Ένωσης, κατά τον έλεγχο που ασκεί όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει για την εξέταση των καταγγελιών, δεν πρέπει να υποκαθιστά την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη κοινοτικού συμφέροντος με τη δική του, αλλά να ελέγχει αν η επίδικη απόφαση στηρίζεται σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά, βαρύνεται με πλάνη περί το δίκαιο ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή κατάχρηση εξουσίας (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2001, T-115/99, SEP κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-691, σκέψη 34, και της 26ης Ιανουαρίου 2005, T-193/02, Piau κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σκέψη 81).

37 Εν προκειμένω, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν υπάρχει κοινοτικό συμφέρον για τη συνέχιση της έρευνας, στηριζόμενη σε δύο εκτιμήσεις.

38 Η Επιτροπή εκτίμησε, με τα σημεία 41 έως 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι καταγγελθείσες ενέργειες δεν επηρέασαν σημαντικά τη λειτουργία της κοινής αγοράς, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας, για τέσσερις λόγους, και συγκεκριμένα, πρώτον, λόγω της περιορισμένης οικονομικής σημασίας της υποθέσεως και του επηρεασμού μικρού αριθμού καταναλωτών, δεύτερον, λόγω του ότι της υποθέσεως επιλήφθηκαν οι εθνικές αρμόδιες αρχές, τρίτον, λόγω της περιορισμένης γεωγραφικής εκτάσεως των καταγγελθέντων περιορισμών και, τέταρτον, λόγω της άρσεως των συνεπειών των καταγγελθέντων περιορισμών.

39 Επικουρικώς, η Επιτροπή εκτίμησε, με τα σημεία 50 έως 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, σε κάθε περίπτωση, αν συνέχιζε την εξέταση της υποθέσεως, θα υποχρεωνόταν να διεξαγάγει έρευνα σε έκταση δυσανάλογη προς τη μικρή πιθανότητα αποδείξεως παραβάσεως.

40 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, προβάλλει ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε το δεύτερο σκέλος του συλλογισμού της, το οποίο προβάλλεται επικουρικώς με την προσβαλλόμενη απόφαση. Επομένως, κατά την Επιτροπή, ακόμη και αν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με το πρώτο σκέλος του συλλογισμού της κρίνονταν βάσιμα, τούτο δεν θα αναιρούσε τη διαπίστωσή της περί ελλείψεως κοινοτικού συμφέροντος για τη συνέχιση της έρευνας. Επομένως, τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου είναι αλυσιτελή.

41 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

42 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα, μολονότι δεν αμφισβητεί ρητώς το βάσιμο της διαπιστώσεως της Επιτροπής ότι η έρευνα θα ήταν δυσανάλογη προς τη μικρή πιθανότητα αποδείξεως παραβάσεως, εντούτοις προβάλλει, με το σημείο 373 του δικογράφου της προσφυγής, ότι τα καταγγελθέντα μέτρα αντιβαίνουν προδήλως προς τα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ. Με το σημείο 146 του υπομνήματος απαντήσεως η προσφεύγουσα διατείνεται ότι παρέσχε, με την καταγγελία της, όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι απαραίτητα ώστε να διευκολύνει την έρευνα της Επιτροπής. Επομένως, η προσφυγή και, ειδικότερα, το «επί της ουσίας» μέρος αυτής, το οποίο αφορά παραβάσεις των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ από τις προαναφερθείσες αθλητικές αρχές, μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αμφισβητείται και η διαπίστωση στην οποία καταλήγει η Επιτροπή με τα σημεία 50 έως 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η έκταση της έρευνας θα ήταν δυσανάλογη προς τη μικρή πιθανότητα αποδείξεως παραβάσεως.

43 Κατόπιν της διαπιστώσεως αυτής, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, αν το συμπέρασμα που διατυπώνει η Επιτροπή, κυρίως στα σημεία 41 έως 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν επηρεάστηκε σημαντικά η λειτουργία της κοινής αγοράς, στηρίζεται σε ανακριβή στοιχεία ή είναι απόρροια πλάνης περί το δίκαιο, πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ή καταχρήσεως εξουσίας. Αν η προσφεύγουσα δεν κατορθώσει να θέσει υπό αμφισβήτηση το σύννομο του συμπεράσματος αυτού, παρέλκει η ανάλυση όσον αφορά το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει επικουρικώς η Επιτροπή με τα σημεία 50 έως 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, (βλ., συναφώς, απόφαση SELEX Sistemi Integrati κατά Επιτροπής, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 47).

44 Καταρχάς, στο σημείο 28 του δικογράφου της προσφυγής η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή στήριξε την εκτίμησή της ότι δεν υπάρχει κοινοτικό συμφέρον και ότι δεν έχει επηρεαστεί σημαντικά η λειτουργία της κοινής αγοράς σε τέσσερα επιχειρήματα (βλ. σκέψη 38 ανωτέρω), τρία εκ των οποίων —το σχετικό με την περιορισμένη οικονομική σημασία της υποθέσεως, το σχετικό με το γεγονός ότι της υποθέσεως επιλήφθηκαν οι εθνικές αρμόδιες αρχές και το σχετικό με την άρση των συνεπειών των καταγγελθέντων περιορισμών— κρίνονται αλυσιτελή, καθώς δεν αφορούν το ζήτημα του επηρεασμού των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών.

45 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει, διάσπαρτα και μεμονωμένα στο δικόγραφο της προσφυγής, διάφορα επιχειρήματα τα οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι στρέφονται κατά της συλλογιστικής βάσει της οποίας η Επιτροπή συμπέρανε ότι δεν επηρεάστηκε σημαντικά η λειτουργία της αγοράς. Τα επιχειρήματα αυτά αφορούν, πρώτον, τη διεθνή διάσταση της υποθέσεως, δεύτερον, την εξακολούθηση των συνεπειών των παραβάσεων που καταγγέλθηκαν, τρίτον, την ανεπάρκεια των διαθέσιμων σε εθνικό επίπεδο μέσων παροχής έννομης προστασίας και, τέταρτον, το οικονομικό αντικείμενο της υποθέσεως.

Σχετικά με τη διεθνή διάσταση της υποθέσεως

46 Είναι, καταρχάς, απαραίτητο να συγκεντρωθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας τα οποία ενδεχομένως σχετίζονται με τη γεωγραφική έκταση της παραβάσεως.

47 Με το τμήμα του δικογράφου της προσφυγής που φέρει τον τίτλο «επί της ουσίας: παράβαση των άρθρων 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ]», η προσφεύγουσα εμμένει, με τα σημεία 123 έως 138 του δικογράφου της προσφυγής, ότι η διαφορά έχει διεθνή χαρακτήρα και προβάλλει ότι τα καταγγελθέντα μέτρα εμπίπτουν στην απαγόρευση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, διότι επηρεάζουν σε σημαντικό βαθμό την αγορά, καθώς οι συγκεκριμένες πρακτικές έχουν επιπτώσεις σε όλη την Ιταλία (επιβολή φραγμών στην ιταλική αγορά) και περιορίζουν τον ελεύθερο ανταγωνισμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο (η Juventus δεν μπορούσε να μετάσχει στο Champions League λόγω των δεσμών μεταξύ FIGC, CONI, UEFA και FIFA).

48 Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, με τα σημεία 144 έως 158 του δικογράφου της προσφυγής, ότι ο περιορισμός του ανταγωνισμού, τον οποίον κατήγγειλε στην Επιτροπή, επηρέασε σημαντικά το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τα επιχειρήματα που προέβαλε ενώπιον της Επιτροπής σχετικά με το πλήγμα στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, κατά την έννοια του άρθρου 56 ΕΚ. Συναφώς, η προσφεύγουσα διευκρινίζει, με τα σημεία 159 έως 171 του δικογράφου της προσφυγής, ότι, λόγω των κυρώσεων που επιβλήθηκαν, μειώθηκαν οι επενδύσεις της ομάδας, των μετόχων της και των προσώπων που επιθυμούσαν να μετάσχουν στο μετοχικό κεφάλαιο, πράγμα που επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Συγκεκριμένα, με τη φράση «δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών», στα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, νοούνται όλες οι συμπράξεις που θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη των σκοπών της Συνθήκης, ανεξαρτήτως του αν είναι ικανές να περιορίσουν το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

49 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, όπως τονίζει η Επιτροπή, είναι πρόδηλον ότι η προσφεύγουσα συγχέει τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών, κατά την έννοια των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, με τη σημαντική δυσλειτουργία της αγοράς. Οι έννοιες αυτές, όμως, είναι εντελώς διαφορετικές μεταξύ τους και έχουν με σαφήνεια καθοριστεί από τη νομολογία (απόφαση ΑΕΡΙ κατά Επιτροπής, σκέψη 35 ανωτέρω, σκέψη 49).

50 Συγκεκριμένα, ο προβαλλόμενος από την προσφεύγουσα επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών αποτελεί προϋπόθεση εφαρμογής των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ. Ελλείψει επηρεασμού του ενδοκοινοτικού εμπορίου, οι διατάξεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή (βλ. απόφαση ΑΕΡΙ κατά Επιτροπής, σκέψη 35 ανωτέρω, σκέψεις 50 και 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

51 Αντιθέτως, η έννοια της σημαντικής δυσλειτουργίας της κοινής αγοράς, για την οποία κάνει λόγο η Επιτροπή, τονίζοντας, με τα σημεία 41 έως 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν επηρεάστηκε σημαντικά η λειτουργία της κοινοτικής αγοράς, εντάσσεται στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει η Επιτροπή όσον αφορά την απόρριψη μιας καταγγελίας. Η συγκεκριμένη έννοια αποτελεί ένα από τα κριτήρια βάσει των οποίων εκτιμάται αν υφίσταται επαρκές κοινοτικό συμφέρον για την εξέταση μιας καταγγελίας από την Επιτροπή. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή υποχρεούται να εκτιμά σε κάθε περίπτωση τη σοβαρότητα των καταγγελλόμενων παραβάσεων του ανταγωνισμού και την εξακολούθηση των αποτελεσμάτων τους. Η υποχρέωση αυτή συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, ότι η

Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τη διάρκεια και τη σημασία των παραβάσεων που καταγγέλθηκαν, καθώς και την επίπτωσή τους στην κατάσταση του ανταγωνισμού εντός της Ένωσης (βλ. απόφαση AEPI κατά Επιτροπής, σκέψη 35 ανωτέρω, σκέψεις 52 και 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

52 Όπως υπενθυμίζεται με τη σκέψη 35 ανωτέρω, η Επιτροπή δύναται να μην προβεί στην εξέταση μιας καταγγελίας, εφόσον δεν διαπιστώσει σημαντικές δυσλειτουργίες στην κοινή αγορά, έστω και αν οι καταγγελθείσες συμπεριφορές επηρεάζουν το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών κατά την έννοια των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ (απόφαση AEPI κατά Επιτροπής, σκέψη 35 ανωτέρω, σκέψη 54).

53 Επομένως, είναι αλυσιτελή τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα προσπαθεί να αποδείξει ότι επηρεάστηκε το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

54 Τέλος, ακόμη και αν θεωρούνταν ότι ορισμένες αιτιάσεις της προσφεύγουσας στρέφονται κατά της εκτιμήσεως της Επιτροπής περί ελλείψεως σημαντικής δυσλειτουργίας της αγοράς, πράγμα που δεν συμβαίνει, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς το ζήτημα αυτό.

55 Συγκεκριμένα, όπως επισημαίνει η Επιτροπή με τα σημεία 43 και 47 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι επιπτώσεις της επιβληθείσας στη Juventus κυρώσεως στη δομή του ανταγωνισμού στην αγορά του ποδοσφαίρου είναι ασήμαντη: η ομάδα συνέχισε να αγωνίζεται στην κατηγορία Β και επανήλθε στη μεν κατηγορία Α του ιταλικού πρωταθλήματος ένα μόνον έτος μετά την επιβολή της κυρώσεως, στο δε Champions League δύο έτη μετά το χρονικό αυτό σημείο. Άλλη ιταλική ομάδα μετέσχε στο Champions League, εκπροσωπώντας την Ιταλία, κατά τις αγωνιστικές περιόδους 2006/2007 και 2007/2008. Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, σχετικά, αφενός, με τυχόν επιπτώσεις στις τιμές που χρεώνουν οι ποδοσφαιρικές ομάδες λόγω των κυρώσεων που επιβλήθηκαν στη Juventus και, αφετέρου, με τον προβαλλόμενο κίνδυνο σιωπηρής συμπαιγνίας μεταξύ των μεγάλων ευρωπαϊκών ομάδων μετά τον υποβιβασμό της Juventus στη δεύτερη κατηγορία, ουδόλως αναιρούν το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι τα επίμαχα μέτρα δεν είχαν σημαντική επίπτωση στη λειτουργία της κοινής αγοράς.

56 Συνεπώς, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τη διεθνή διάσταση της υποθέσεως είναι αλυσιτελή και, σε κάθε περίπτωση, προδήλως αβάσιμα.

Σχετικά με την άρση των συνεπειών των προβαλλόμενων περιορισμών

57 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, μεταξύ άλλων με τα σημεία 73 έως 76 του δικογράφου της προσφυγής, το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει η Επιτροπή με το σημείο 48 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν υπάρχει κοινοτικό συμφέρον να συνεχιστεί η έρευνα, λόγω της άρσεως των συνεπειών των προβαλλόμενων περιορισμών.

58 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

59 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή δύναται, κατά νόμο, εφόσον αιτιολογήσει την απόφασή της, να μη συνεχίσει την εξέταση καταγγελίας σχετικά με πρακτικές οι οποίες έχουν εκ των υστέρων παύσει (απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, T-133/95 και T-204/95, IECC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3645, σκέψη 146). Ωστόσο, αν η Επιτροπή επιθυμεί να στηρίξει τη συλλογιστική της στο γεγονός ότι η συμπεριφορά έπαυσε, οφείλει να εξακριβώσει αν εξακολουθούν να υφίστανται τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα και να λάβει υπόψη τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως κατά την εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος για τη συνέχιση της εξετάσεως της καταγγελίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, T-60/05, UFEX κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-3397, σκέψη 74). Εφόσον τηρεί τις υποχρεώσεις αυτές, η Επιτροπή δύναται να απορρίψει την καταγγελία

έστω και αν οι παραβάσεις έχουν μεγάλη διάρκεια και μεγάλη σοβαρότητα, υπό την προϋπόθεση ότι δεν στηρίζεται σε ουσιαστικώς ανακριβή πραγματικά περιστατικά και ότι δεν υποπίπτει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως (απόφαση UFEX κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 140).

60 Υπό το πρίσμα της νομολογίας αυτής, είναι προδήλως εσφαλμένη η θέση της προσφεύγουσας ότι η διάρκεια της καταγγελθείσας παραβάσεως και η εξακολούθηση των συνεπειών της δεν αποτελούν στοιχεία βάσει των οποίων εκτιμάται το κοινοτικό συμφέρον για τη συνέχιση της έρευνας.

61 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα στοιχείο προκειμένου να εξηγήσει πώς είναι δυνατόν να εξακολουθούν οι δυσμενείς για τον ανταγωνισμό συνέπειες της παραβάσεως, δεδομένου ότι η Juventus επανήλθε γρήγορα στην πρώτη κατηγορία του πρωταθλήματος της Ιταλίας και στο Champions League. Επίσης, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει πώς οι οικονομικές επιπτώσεις στη Juventus είναι δυνατόν να επηρέασαν κατά τρόπο διαρκή τις τιμές που χρεώνει η συγκεκριμένη ομάδα και οι ανταγωνίστριες ομάδες.

62 Τέλος, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το θεωρητικό ενδεχόμενο οι αθλητικές αρχές να επαναλάβουν στο μέλλον τις αμφισβητούμενες συμπεριφορές δεν δικαιολογεί την εκτίμηση ότι εξακολουθούν οι συνέπειες των συγκεκριμένων μέτρων.

63 Κατά συνέπεια, είναι ορθό το συμπέρασμα της Επιτροπής περί ελλείψεως κοινοτικού συμφέροντος λόγω, μεταξύ άλλων, της άρσεως των συνεπειών των παραβάσεων που καταγγέλθηκαν.

64 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι, επομένως, απορριπτέα ως προδήλως αβάσιμα.

Σχετικά με τη δυνατότητα προσφυγής στα εθνικά δικαστήρια

65 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει η Επιτροπή με τα σημεία 45 και 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η καταγγελία μπορεί να απορριφθεί λόγω, μεταξύ άλλων, της δυνατότητας προσφυγής σε εθνικές αρχές και δικαστήρια.

66 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

67 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι το γεγονός ότι ένα εθνικό δικαστήριο ή μια εθνική αρχή αρμόδια για τον ανταγωνισμό έχει ήδη επιληφθεί του ζητήματος αν μια σύμπραξη ή πρακτική είναι σύμφωνη με τα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ είναι ένα στοιχείο που μπορεί να ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή για την εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος της υποθέσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1995, T-5/93, Tremblay κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-185, σκέψη 62, και της 3ης Ιουλίου 2007, T-458/04, Au Lys de France κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 72).

68 Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, όταν οι καταγγελλόμενες παραβάσεις παράγουν αποτελέσματα κατ' ουσίαν μόνο στο έδαφος ενός κράτους μέλους και ο καταγγέλλων προσφεύγει, για τις διαφορές που απορρέουν από τις παραβάσεις αυτές, στις αρμόδιες διοικητικές και δικαστικές αρχές του εν λόγω κράτους μέλους, η Επιτροπή δικαιούται να απορρίψει την καταγγελία ελλείψει κοινοτικού συμφέροντος, υπό την προϋπόθεση πάντως ότι τα δικαιώματα του καταγγέλλοντος μπορούν να προστατευθούν ικανοποιητικώς από τα εθνικά όργανα, πράγμα που προϋποθέτει ότι τα όργανα αυτά είναι σε θέση να συγκεντρώσουν τα πραγματικά στοιχεία προκειμένου να εξακριβώσουν αν οι επίμαχες πρακτικές συνιστούν παράβαση (αποφάσεις Automec κατά Επιτροπής, σκέψη 33 ανωτέρω, σκέψεις 89 έως 96, και Au Lys de France κατά Επιτροπής, σκέψη 67 ανωτέρω, σκέψη 83).

69 Εν προκειμένω, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα και όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 55 ανωτέρω, οι επιπτώσεις των καταγγελθέντων μέτρων επικεντρώθηκαν στην Ιταλία και δεν ήταν σημαντικές σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

70 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι τα προβλεπόμενα από την Ιταλική νομοθεσία μέσα παροχής έννομης προστασίας δεν προστατεύουν επαρκώς τα δικαιώματά της. Αντιθέτως, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα, αφενός, παρενέβη υπέρ της Juventus στο πλαίσιο της ασκηθείσας ενώπιον του TAR προσφυγής κατά της αποφάσεως του δικαστηρίου της FIGC της 25ης Ιουλίου 2006 και, αφετέρου, άσκησε η ίδια προσφυγή ενώπιον του TAR κατά της αποφάσεως του τμήματος συμβιβασμών και διαιτησίας της CONI της 27ης Οκτωβρίου 2006. Το γεγονός ότι το TAR απέρριψε την παρέμβαση ως άνευ αντικειμένου, κατόπιν της παραιτήσεως της Juventus από την προσφυγή, και το γεγονός ότι η προσφυγή της προσφεύγουσας κρίθηκε απαράδεκτη, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, δεν σημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν είχε δυνατότητα προσφυγής σε εθνικά δικαστήρια (βλ., συναφώς, απόφαση Au Lys de France κατά Επιτροπής, σκέψη 67 ανωτέρω, σκέψη 86). Εξάλλου, η προσφεύγουσα μπορούσε να προσφύγει στην αρμόδια για τον ανταγωνισμό ιταλική αρχή, αλλά δεν έκανε χρήση της δυνατότητας αυτής.

71 Όσον αφορά το επιχείρημα περί πιέσεων που ασκήθηκαν στη Juventus να μην προσφύγει στα εθνικά δικαστήρια, διαπιστώνεται ότι, όπως παραδέχεται η προσφεύγουσα με τα σημεία 13 και 364 του δικογράφου της προσφυγής, η Juventus ουδέποτε στερήθηκε τα μέσα παροχής έννομης προστασίας που διέθετε σε εθνικό επίπεδο προκειμένου να αμφισβητήσει τις αποφάσεις των δευτεροβάθμιων οργάνων των αθλητικών αρχών.

72 Τέλος, είναι παντελώς αστήρικτη η θέση της προσφεύγουσας ότι τα ιταλικά δικαστήρια δεν ήταν σε θέση να συγκεντρώσουν τα πραγματικά στοιχεία προκειμένου να κρίνουν αν οι επίμαχες πρακτικές συνιστούν παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ. Συγκεκριμένα, η θέση της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή ήταν η καταλληλότερη να εξετάσει την καταγγελία της είναι απόρροια υποκειμενικής εκτιμήσεως και δεν υποχρεώνει το συγκεκριμένο όργανο να προβεί στην εξέταση καταγγελίας, ως εάν είχε αποκλειστική προς τούτο αρμοδιότητα.

73 Δεν ήταν, επομένως, εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι μπορεί να απορρίψει την καταγγελία, λαμβάνοντας υπόψη τη δυνατότητα προσφυγής στα εθνικά δικαστήρια.

74 Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι απορριπτέα ως προδήλως αβάσιμα.

Σχετικά με την περιορισμένη οικονομική σημασία της υποθέσεως

75 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, ιδίως με τα σημεία 139 έως 143 και 150 έως 157 του δικογράφου της προσφυγής, τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγει η Επιτροπή με τα σημεία 42 έως 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με την περιορισμένη οικονομική σημασία της υποθέσεως.

76 Τονίζεται, συναφώς, ότι τα αριθμητικά στοιχεία που παραθέτει η προσφεύγουσα στο σημείο 151 του δικογράφου της προσφυγής, σχετικά με την οικονομική ζημία που υπέστη η Juventus, δεν είχαν τεθεί υπόψη της Επιτροπής πριν την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πάντως, κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα πράξεως πρέπει να εξετάζεται, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως ασκηθείσας δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, με βάση τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεώς της (βλ., για παράδειγμα, απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2009, T-424/05, Ιταλία κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 169). Όπως τονίζει η Επιτροπή, τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα αριθμητικά στοιχεία είναι προδήλως απαράδεκτα.

77 Απαντώντας στην ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως ως προς τα αριθμητικά στοιχεία, η προσφεύγουσα υποστήριξε με το υπόμνημα απαντήσεως ότι τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνονταν στην καταγγελία και ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, διότι ουδέποτε ζήτησε από την προσφεύγουσα συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με το ζήτημα αυτό και, εν γένει, σχετικά με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην καταγγελία και τα οποία χαρακτηρίστηκαν με την προσβαλλόμενη απόφαση ως ανεπαρκή.

78 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, κατά το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία, ενώ το παραδεκτό του ισχυρισμού κρίνεται με την απόφαση με την οποία περατώνεται η δίκη.

79 Διαπιστώνεται, πάντως, ότι, όπως τόνισε και η Επιτροπή, το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως συνιστά νέο λόγο κατά την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως και πρέπει, ως εκ τούτου, να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

80 Συγκεκριμένα, το επιχείρημα της προσφεύγουσας δεν προβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής, ούτε συνδέεται με τους λόγους που εντόπισε η Επιτροπή. Όπως αναφέρεται κατωτέρω, στις σκέψεις 100 έως 106, η προσφεύγουσα, κατ' ουσίαν, απλώς καταγγέλλει, στο πλαίσιο του τρίτου λόγου που προβάλλεται με το δικόγραφο της προσφυγής, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στην καταγγελία. Ωστόσο, το δικόγραφο της προσφυγής δεν περιέχει καμία αιτίαση σχετικά με τα ερωτήματα που η Επιτροπή έπρεπε να είχε απευθύνει στην προσφεύγουσα, όσον αφορά, ιδίως, τις οικονομικές επιπτώσεις που είχαν για τη Juventus οι καταγγελθείσες κυρώσεις.

81 Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, σχετικά με παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, κρίνονταν παραδεκτά, πράγμα που δεν συμβαίνει, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή, στο πλαίσιο προσφυγής κατά αποφάσεως περί απορρίψεως καταγγελίας στον τομέα του ανταγωνισμού, ότι δεν έλαβε υπόψη της στοιχείο που δεν της είχε γνωστοποιηθεί από τον καταγγέλλοντα και το οποίο θα μπορούσε να εντοπίσει μόνον αν διεξήγαγε έρευνα (απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Μαρτίου 2003, T-319/99, FENIN κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-357, σκέψη 43). Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει ως μόνη υποχρέωση να εξετάζει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που της γνωστοποιεί ο καταγγέλλων, δεν υποχρεούται, αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, να αποδείξει ότι έλαβε μέτρα έρευνας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Μαΐου 2010, T-432/05, EMC Development κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. II-1629, σκέψεις 58 και 59).

82 Εξάλλου, το γεγονός ότι ένας μόνον επιχειρηματίας, στον οποίον έχουν επιβληθεί κυρώσεις, φέρεται να έχει υποστεί οικονομική ζημία δεν σημαίνει οπωσδήποτε ότι έχει επηρεαστεί σημαντικά η λειτουργία της αγοράς και ότι είναι απαραίτητο να κινητοποιήσει η Επιτροπή τα περιορισμένα μέσα που διαθέτει, αναζητώντας την καταγγελλόμενη παράβαση.

83 Εν προκειμένω, η Επιτροπή επισήμανε, με το σημείο 43 της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να την αντικρούσει η προσφεύγουσα, ότι κάθε χρόνο μετέχουν στο Champions League 32 ομάδες και ότι στη διοργάνωση μετέσχε άλλη ομάδα αντί της Juventus. Η Juventus αγωνίστηκε εκ νέου με τις λοιπές ευρωπαϊκές ομάδες την περίοδο 2008-2009. Βάσει των στοιχείων αυτών, η Επιτροπή ορθώς συμπέρανε, με το σημείο 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η υπόθεση έχει περιορισμένη σημασία και δεν υφίσταται κοινοτικό συμφέρον για διεξοδικότερες έρευνες.

84 Όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 55 ανωτέρω, οι συγκεκριμένες αυτές διαπιστώσεις δεν μπορούν να ανατραπούν από τις γενικές και ατεκμηρίωτες απόψεις που προβάλλει η προσφεύγουσα σχετικά, αφενός, με πλήγμα στη συνολική λειτουργία της αγοράς του ποδοσφαίρου και, αφετέρου, με ενδεχόμενες επιπτώσεις στις τιμές που χρεώνουν οι ποδοσφαιρικές ομάδες, καθώς και τον κίνδυνο σιωπηρής συμπαιγνίας.

85 Επομένως, οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας σχετικά με την οικονομική σημασία της υποθέσεως είναι απορριπτέες εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτες και, σε κάθε περίπτωση, ως προδήλως αβάσιμες.

86 Κατόπιν των προεκτεθέντων, κρίνεται ότι η Επιτροπή ορθώς διαπίστωσε ότι δεν επηρεάστηκε σημαντικά η λειτουργία της αγοράς και απέρριψε την καταγγελία ως προς το ζήτημα αυτό.

87 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τη νομιμότητα της διαπιστώσεως αυτής, που ήταν η κύρια διαπίστωση της Επιτροπής, παρέλκει να εξεταστεί, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 43, αν ήταν εσφαλμένη η επικουρική διαπίστωση της Επιτροπής ότι η συνέχιση της διερευνήσεως της καταγγελίας θα την υποχρέωνε, σε κάθε περίπτωση, να διεξαγάγει έρευνα σε έκταση δυσανάλογη προς τη μικρή πιθανότητα αποδείξεως παραβάσεως.

88 Επομένως, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως αλυσιτελής, εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτος και εν μέρει ως προδήλως αβάσιμος.

89 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ορθώς απέρριψε την καταγγελία λόγω ελλείψεως κοινοτικού συμφέροντος για τη συνέχιση της έρευνας, δεν είναι απαραίτητο, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 32 ανωτέρω, να εξεταστεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που εντόπισε η Επιτροπή, σχετικά με εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του εννόμου συμφέροντος.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

90 Η προσφεύγουσα προβάλλει, με τα σημεία 38 έως 42 και 372 του δικογράφου της προσφυγής, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι συνοπτικά αιτιολογημένη και ότι δεν υπάρχει καμία αναφορά στα πραγματικά και νομικά στοιχεία που προέβαλε κατά τη διοικητική διαδικασία. Κατά την προσφεύγουσα, από τις διευκρινίσεις της Επιτροπής δεν καθίσταται δυνατό για τους διαδίκους ή για τον δικαστή να αντιληφθούν πώς η Επιτροπή εφάρμοσε εν προκειμένω το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού.

91 Με το υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να διευκρινίσει τη μείζονα και την ελάσσονα πρόταση του νομικού συλλογισμού βάσει του οποίου εκτίμησε ότι οι επιπτώσεις των παραβάσεων που καταγγέλθηκαν στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών δεν ήταν σημαντικές, καθώς η ανάλυση αυτή είναι προαπαιτούμενο της ασκήσεως της διακριτικής ευχέρειάς της όσον αφορά την απόρριψη καταγγελιών. Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ότι η Επιτροπή δεν απάντησε στο επιχείρημά της ότι τα αποτελέσματα που παράγουν οι αποφάσεις των αθλητικών αρχών υπερβαίνουν τα ιταλικά σύνορα και δεν αποδυναμώνονται. Τέλος, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε γιατί η άσκηση των καθηκόντων της θα ήταν σε τέτοιο βαθμό δυσανάλογη προς την επίδικη κατάσταση.

92 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

93 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η αιτιολογία μιας ατομικής αποφάσεως πρέπει να επιτρέπει στον μεν αποδέκτη της να γνωρίζει τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, για να μπορεί να προασπίσει, αν χρειαστεί, τα δικαιώματά του και να εξακριβώσει αν η απόφαση είναι επαρκώς θεμελιωμένη, στον δε δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ. απόφαση Au Lys de France κατά Επιτροπής, σκέψη 67 ανωτέρω, σκέψη 96 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

94 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι η Επιτροπή, αιτιολογώντας τις αποφάσεις που εκδίδει προς εξασφάλιση της εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού, δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση εφ' όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι προς στήριξη του αιτήματός τους. Αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που είναι ουσιώδεις για την όλη

οικονομία της αποφάσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψη 104, και της 17ης Ιουλίου 1998, T-111/96, ITT Promedia κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2937, σκέψη 131).

95 Όσον αφορά, πρώτον, την αιτίαση ότι δεν καθίσταται δυνατό για τους διαδίκους ή για τον δικαστή να εξετάσουν πώς η Επιτροπή εφάρμοσε εν προκειμένω το κοινοτικό δίκαιο του ανταγωνισμού, διαπιστώνεται ότι, όπως προαναφέρθηκε στις σκέψεις 7 έως 9 και 51 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν εξέτασε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, αν υπάρχει παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, αλλ' απλώς και μόνον απέρριψε, σύμφωνα με τη νομολογία, την καταγγελία, αφού, μεταξύ άλλων, αιτιολόγησε τη διαπίστωση ότι δεν υπάρχει σημαντική δυσλειτουργία της αγοράς. Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί ελλιπούς αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς το ζήτημα αυτό ουσιαστικά στρέφονται κατά της παραλείψεως της Επιτροπής να λάβει θέση επί της προβαλλόμενης παραβάσεως των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ από τις συγκεκριμένες αθλητικές αρχές.

96 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία κυρίως λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας και, επικουρικώς, λόγω ελλείψεως κοινοτικού συμφέροντος.

97 Όσον αφορά, ειδικότερα, την έλλειψη κοινοτικού συμφέροντος, η Επιτροπή εξέθεσε αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους εκτίμησε ότι οι τυχόν επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών δεν επαρκούν και ότι οι καταγγελθείσες παραβάσεις έπαυσαν να παράγουν αποτελέσματα. Με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τα σχετικά επιχειρήματά της, ουσιαστικά αμφισβητείται το βάσιμο των αντίστοιχων διαπιστώσεων της Επιτροπής.

98 Όσον αφορά τον δυσανάλογο χαρακτήρα της έρευνας σε σχέση με την πιθανότητα αποδείξεως παραβάσεως, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή διευκρίνισε τον συλλογισμό της κατά τρόπο σαφή και τεκμηριωμένο με τα σημεία 50 έως 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

99 Βάσει των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, κατά τον οποίο η Επιτροπή παρέβη το καθήκον της να εφαρμόζει και να χαράσσει την πολιτική του ανταγωνισμού

100 Η προσφεύγουσα προβάλλει, ιδίως με τα σημεία 370 έως 372 του δικογράφου της προσφυγής, ότι η Επιτροπή παρέβη το καθήκον της να εφαρμόζει και να χαράσσει την πολιτική του ανταγωνισμού, διότι επικαλέστηκε διαδικαστικούς λόγους προκειμένου να μην τηρήσει την κύρια υποχρέωσή της, ήτοι να μεριμνά για την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού, και δεν έλαβε αρκούντως υπόψη της τα εκτεθέντα με την καταγγελία πραγματικά και νομικά στοιχεία.

101 Υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να κινήσει διαδικασία προς εξακρίβωση ενδεχόμενων παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου και ότι, μεταξύ των δικαιωμάτων των καταγγελλόντων, δεν περιλαμβάνεται δικαίωμα των ενδιαφερομένων να ζητήσουν τη λήψη οριστικής αποφάσεως όσον αφορά το υποστατό προβαλλομένης παραβάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, T-204/03, Haladjian Frères κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-3779, σκέψη 27).

102 Η Επιτροπή υποχρεούται πάντως να εξετάζει προσεκτικά τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που της γνωστοποιεί ο καταγγέλλων (βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου Automec κατά Επιτροπής, σκέψη 33 ανωτέρω, σκέψη 79 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 16ης Δεκεμβρίου 1999, T-198/98, Micro Leader κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3989, σκέψη 27).

103 Εν προκειμένω, από την αλληλογραφία μεταξύ της προσφεύγουσας και της Επιτροπής προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέτασε προσεκτικά τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που της γνωστοποίησε η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι επικοινώνησε επανειλημμένως με τις υπηρεσίες της Επιτροπής, οι οποίες της ζήτησαν συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία σχετικά, μεταξύ άλλων, με το έννομο συμφέρον της να υποβάλει καταγγελία (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω). Η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία μόνον αφού περιήλθαν σε αυτήν οι διευκρινίσεις και οι παρατηρήσεις της προσφεύγουσας, σε απάντηση του εγγράφου που εστάλη βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 773/2004 (βλ. σκέψεις 6 και 7 ανωτέρω).

104 Βάσει των πραγματικών και νομικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στην καταγγελία, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή προέβη στη δέουσα εξέταση της καταγγελίας και δεν μπορεί να της προσαφθεί ότι δεν τήρησε το καθήκον της να εφαρμόζει και να χαράσσει την πολιτική του ανταγωνισμού.

105 Τέλος, οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε ούτε ανέλυσε τα επιχειρήματά της αφορούν ουσιαστικά την παράλειψη της Επιτροπής να εκφέρει γνώμη επί των πρακτικών που καταγγέλθηκαν.

106 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου, σχετικά με παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ

107 Όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 22, το δικόγραφο της προσφυγής περιέχει ένα ιδιαίτερα τεκμηριωμένο «επί της ουσίας» μέρος, σχετικά με την παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ από τις προαναφερθείσες αθλητικές αρχές, με το οποίο επαναλαμβάνονται τα επιχειρήματα που είχε προβάλει η προσφεύγουσα με την καταγγελία της κατά των επίμαχων μέτρων, καθώς και με την απάντησή της στο έγγραφο της Επιτροπής της 29ης Αυγούστου 2008.

108 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι η Επιτροπή δεν αποφάνθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, επί της παραβάσεως των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ από τις συγκεκριμένες αθλητικές αρχές, αλλ' αρκέστηκε στην απόρριψη της καταγγελίας, με το αιτιολογικό, αφενός, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε έννομο συμφέρον (βλ. σκέψη 8 ανωτέρω) και, αφετέρου, ότι δεν υφίσταται επαρκές κοινοτικό συμφέρον για τη συνέχιση της έρευνας (βλ. σκέψη 9 ανωτέρω). Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ είναι, συνεπώς, αλυσιτελή (βλ., συναφώς, απόφαση Au Lys de France κατά Επιτροπής, σκέψη 67 ανωτέρω, σκέψη 104).

109 Ωστόσο, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 42 ανωτέρω, δεν αποκλείεται τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας να στρέφονται και κατά της διαπιστώσεως της Επιτροπής ότι το εύρος της απαιτούμενης έρευνας ήταν δυσανάλογο προς τη μικρή πιθανότητα αποδείξεως παραβάσεως των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ (σκέψεις 50 έως 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

110 Πλην όμως, η ανάλυση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας δεν είναι πλέον απαραίτητη, διότι, με τις σκέψεις 86 και 87 ανωτέρω, κρίθηκε ότι η Επιτροπή ορθώς απέρριψε την καταγγελία, ελλείψει σημαντικών επιπτώσεων στη λειτουργία της αγοράς (σκέψεις 41 έως 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

111 Κατά συνέπεια, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως δεν δικαιολογεί σε καμία περίπτωση την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

112 Κατόπιν των ανωτέρω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, καθώς οι λόγοι ακυρώσεως που κατ' ουσίαν έχει προβάλει η προσφεύγουσα κρίθηκαν εν μέρει ως αλυσιτελείς, εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτοι και εν μέρει ως προδήλως αβάσιμοι.

Επί των δικαστικών εξόδων

113 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

114 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

115 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, εκτός από τα δικά της έξοδα, και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα αυτής.

116 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Associazione «Giùlemanidallajuve» φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

3) Η Fédération internationale de football association (FIFA) φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Λουξεμβούργο, 19 Μαρτίου 2012.

Ο Γραμματέας E. Coulon Η Πρόεδρος

I. Pelikánová

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 2

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 3

Σκεπτικό 4

1. Επί του αιτήματος της προσφεύγουσας περί επιβολής υποχρεώσεως στην Επιτροπή 4

2. Επί του αιτήματος ακυρώσεως 4

Επί του τέταρτου λόγου, σχετικά με εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του κοινοτικού συμφέροντος 6

Σχετικά με τη διεθνή διάσταση της υποθέσεως 8

Σχετικά με την άρση των συνεπειών των προβαλλόμενων περιορισμών 9

Σχετικά με τη δυνατότητα προσφυγής στα εθνικά δικαστήρια 10

Σχετικά με την περιορισμένη οικονομική σημασία της υποθέσεως 11

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, σχετικά με παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως 13

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, κατά τον οποίο η Επιτροπή παρέβη το καθήκον της να εφαρμόζει και να χαράσσει την πολιτική του ανταγωνισμού 14

Επί του πέμπτου λόγου, σχετικά με παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ 15

Επί των δικαστικών εξόδων 16